

Una associació vol vetllar per la seva conservació per mitjà d'aportacions econòmiques

Neix una iniciativa per restaurar l'església de Sant Julià a Castellterçol

Castellterçol

Guillem Calvet

L'Associació Sant Julià de Castellterçol va presentar aquest divendres un projecte per restaurar i conservar l'església de Sant Julià d'Úixols del municipi. Es tracta d'una iniciativa que vol recuperar l'edifici i evitar que es continuï malmetent. "No volem que d'aquí a trenta anys estigui en ruïnes, seria una llàstima. La gent de Castellterçol se la sent seva", apunta Emili Canals, un dels impulsors del projecte. Ell mateix explica que actualment l'edifici es troba prou sencer i, per tant, iniciar unes obres és més senzill. "D'aquí a uns anys, amb l'església més dèrriuada, seria més difícil."

El pressupost inicial d'aquest projecte seria, aproximadament, d'uns 300.000 euros. Per tal de satisfer aquesta important despesa, l'associació iniciarà una campanya de micromecenatge a través de donacions de particulars. "Volem aconseguir aportacions petites durant uns quants anys", apunta Canals. La campanya de micromecenatge inclourà l'apadrinament d'elements arquitectònics i del mobiliari, així com l'organització de concerts benèfics. El termini que es plantegen per fer la rehabilitació és d'entre cinc i deu anys.

L'associació té el suport d'un grup d'arquitectes locals que seran els encarregats d'elaborar un pla

L'església de Sant Julià d'Úixols es vol recuperar per evitar que se segueixi degradant amb el pas del temps

director durant els propers mesos. L'objectiu d'aquest planejament serà definir prioritats i criteris, i desenvolupar els projectes parcials per a l'execució inicial de les obres. En primer lloc, està previst començar pels aspectes més bàsics, com sanejar l'edifici en general per tal que no es malmeti més, tapiar les obertures o substituir la coberta de la teulada, entre d'altres. Una fase posterior serà el tractament de l'envolupant de l'edificació i la consolidació del campanar per fer-lo accessible des de la rectoria. Aspectes com la

Aquest divendres es va fer la presentació del projecte a la sala de lectura

restauració del cementiri i la rectoria s'aniran duent a terme en funció de les disponibilitats tècniques i econòmiques.

Aquesta iniciativa ha estat molt ben rebuda pel consistori, que la veu com una oportunitat per recuperar un espai que és un símbol al municipi. "Sant Julià és conegut per tothom, es troba al mig de rutes a peu que fa molta gent. És un orgull que hi hagi una entitat que vulgui fer aquesta feina", apunta l'alcalde, Isaac Burgos.

Una de les opcions previstes per l'Ajuntament és dotar l'església de protecció declarant-la bé cultural d'interès local per tal d'accedir a subvencions de la Diputació o la Generalitat per rehabilitar-la. "Estem valorant quan fer-ho i declarar-ho, ho hem de demanar nosaltres. Els primers passos del projecte els ha de fer l'entitat. És tot a les seves mans", diu Burgos. L'alcalde recorda que el fet de constituir-se com a associació els permet accedir a subvencions municipals.

LA PRIMERA REFERÈNCIA DATA DE L'ANY 940

Les primeres referències de Sant Julià d'Úixols com a parròquia daten d'entre els anys 940 i 961. Es tracta d'una església que conté estructures i elements d'èpoques diverses. El campanar actual és del segle XI i es troba entre la mateixa església i la rectoria. Aquesta darrera va ser construïda el 1667 i forma un cos alt i estret.

Sant Julià va deixar de tenir sacerdot propi el segle XV. Tot i això, els actes més massius al llarg dels anys han estat amb motiu de pregàries per les pluges, unes tradicions que no es fan d'ençà de mitjan segle passat.

Jaime Costa i Isabel Ledesma van ser la darrera parella a casar-se a Sant Julià d'Úixols, el 22 de setembre de 1979

L'últim casament a l'església va ser el 1979

Castellterçol

G.C.

Jaime Costa i Isabel Ledesma, tots dos veïns de Castellterçol, són la darrera parella a casar-se a l'església de Sant Julià d'Úixols, concretament el 22 de setembre de 1979. "La veritat és que no era habitual casar-s'hi. Ens hi vam casar perquè el mossèn del poble era amic de la família i perquè ens agradava molt l'església i el lloc. Hi teníem un vincle molt especial i encara l'hi tenim", explica Ledesma.

Ella mateixa recorda que llavors l'immoble estava en millors condicions que ara.

"Ja s'hi feia poca cosa. Vam haver de netejar i escombrar abans. Llavors encara hi havia bancs i estava en bon estat", diu. Ella mateixa recorda que la idea de casar-se allà va ser de tots dos i explica, amb un somriure, que a alguns convidats "no els va fer gràcia perquè anaven mudats i amb talons i hi havia mal camí".

A tots dos la iniciativa de recuperar i restaurar l'espai els fa molt feliços. "Ens agrada molt que es faci, vam estar molt contents perquè és genial que es conservi. Ara ens fa pena quan hi anem a passejar i veiem l'estat actual", diu Ledesma.